

[N. P. Andreasen.]

opkræve de ikke saa ganske faa Millioner, som der er Tale om, hvis man skulde gaa til yderligere Støtte ud over den, der er foreslaaet i Lovforslaget her.

Men dertil kommer, at det er et saa vanskeligt Omraade at lovgive paa. Hvis man kommer ud og skal bedømme Tabene, saadan som de har ramt de forskellige Landbrugsejendomme, kan man være sikker paa, at der er lige saa mange Meninger, som der er Besætninger. Jeg tror ikke, man kan naa til Bunds i dette Forhold, uden at man tager det Spørgsmaal op, som der er givet Udtryk for i det Lovforslag, der er fremsat af Det frie Folkeparti, nemlig en Landbrugets Forsikring imod Mund- og Klovesyge. Denne Tanke har slet ikke været mig fremmed, men jeg tror ikke, det paa det nuværende Tidspunkt lader sig gøre at komme frem med et saa stort Forsikringsforetagende, som der her er Tale om eller gerne skulde blive Tale om. Spørgsmaalet lader sig ikke løse midt i en Epidemii som den, vi staar i endnu, den maa vi have til Side først. Saa tror jeg, der vil være Muligheder for at rejse en saadan Forsikring inden for Landbruget, at der baade i dette og maaske ogsaa i flere andre Tilfælde vil kunne ydes Landbruget Hjælp. Vi vil fra vor Side være villige til at forhandle om en saadan Forsikring for Landbruget. Men jeg fristes til at sige, at jeg tror ikke, man kan lave en saadan Forsikring som en frivillig Forsikring. Jeg tror, det vil blive nødvendigt, at det paa en eller anden Maade bliver en tvungen Forsikring, bistaat fra Statens Side med et Tilskud, som i nogen Grad svarer til det, som Landbruget selv yder. Hvis man kan komme den Vej ud, saa tror jeg, at en Forsikring vil være til at gennemføre.

Det ærede Medlem Hr. Løje var inde paa en Omtale af de private Forsikringer, som har været i Kraft under Mund- og Klovesygeepidemien her. Ogsaa jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg har forstaaet Forslaget saadan, at de, der har forsikret i disse private Forsikringsselskaber, og som har faaet udbetalt i Erstatninger for døde Kreaturer maaske noget lignende som det, der er Tale om i Lovforslaget her, vil blive stillet lige med alle andre, og at Forsikringsbeløbet vil blive udbetalt til de Forsikringsselskaber, som har dækket Tabene. Noget andet synes jeg vil være uretfærdigt over for dem, der har forsikret. Det er rigtigst, at de bliver stillet paa lige Fod med alle andre.

Jeg vil ogsaa meget gerne henstille

til den højtærede Minister, at det offentlige fremskaffer en saa billig Serum som muligt. Som det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte, gælder det om at forebygge Epidemier i Fremtiden, og naar man nu har set, hvordan Vaccinen virker, kunde man maaske paa den Maade være med til at forhindre, at en saadan Sot gentog sig i vore Besætninger. Jeg vil meget henstille, at det hele bliver saa billigt, at alle uden Undtagelse kan faa vaccineret deres Kreaturer.

Jeg anbefaler, som sagt, Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Jens Thomsen: Efter den højtærede Formands Udtalelse kan det af mit Parti stillede Forslag om en landsomfattende Forsikring mod Tab ved Mund- og Klovesyge ogsaa omtales under dette Punkt. Jeg takker for denne Udtalelse, men jeg skal i det væsentlige med Hensyn til vort Forslag indskrænke mig til at henvise til mine Udtalelser ved Forelæggelsen. Det blev fremsat den 9. November, og efter min Mening vilde det være mere fyldestgørende end det Forslag, som den højtærede Minister har fremsat, og som er paa Dagsordenen i Dag.

Jeg takker Landbrugsministeren, fordi han anerkender Princippet, at Staten bør tage sin Part af de store Tab, som Mund- og Klovesygen har forvoldt. Jeg vil dog haabe, at Ministeren vil vise en større Forstaaelse for Landbruget, end dette foreliggende Lovforslag giver Udtryk for. Med Hensyn til Statens Erstatning for døde Dyr falder det foreliggende Forslag sammen med det Forslag, mit Parti har stillet om en landsomfattende Forsikring — Staten deltager med ca. Halvdelen i disse Tab, og det er efter min Mening meget passende, men Driftstabene er langt større, og Staten bør ogsaa tage Halvdelen af dem.

Ved Fremsættelsen udtalte Ministeren, at en Forsikring med Hjælp til Selvhjælp var bedre, og jeg vil gerne give denne Udtalelse min Tilslutning, men det var jo netop dette Princip, som vort Forslag vilde gennemføre, og derfor burde Ministeren gennemføre dette Forslag i Stedet for det foreliggende. Tabene ved den sidste store Epizooti er opgjort til ca. 140 Kr. pr. Kreatur, og man vil deraf forstaa, at Staten faar en meget beskedent Andel i de nuværende Tab, selv om Staten giver 20 Kr. i Erstatning for Driftstab pr. voksent Kreatur foruden de 200 Kr. for døde Kreaturer, som nærværende Lovforslag fastsætter.

For at vise, hvor ruinerende Tabene kan være for enkelte, skal jeg nævne,